

Nr. til Revolverkanoner, da har jeg intet Nytt at fremføre. Mindretallet anbefaler det, ligesom det gjorde ved 2den Behandling; men jeg ser ikke, at der er fremkommet noget Nytt om dette Forslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til en Anbefaling af det i al Almindelighed.

Solstein-Ledeborg: Jeg kan fatte mig i stor Korthed, thi jeg har ikke Andet at udtale end at supplere de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Præsts Amt's 1ste Valgtreds (Scavenius) allerede har gjort om vor Stilling, idet han har bemærket, at vi ikke tiltræde andre Forslag end Nedsættelserne. Det er ogsaa virkelig vort Standpunkt, og det tror jeg vil være meget let forstaaeligt for dem, der overhovedet have fulgt vor Begrundelse af vore Vædringsforslag nu under 3die Behandling. Vort Standpunkt er med Hensyn til Positionerne her paa § 26 til Krigs- og Marineministeriet et rent finantseelt, og efter den betydelige Forhøielse, der har fundet Sted ved de Bevillinger, der bleve vedtagne ved 2den Behandling, kunne vi ikke gaa videre. At modsætte os Marineministerens Ønsker om at oversføre 112 eller 114,000 Kr. fra eet Aar til et andet er der selvfølgelig for os ingen Grund til. Der er derimod to Forslag, som jeg forbeholder mig senere enten at tiltræde eller stemme imod, nemlig Forslagene under Nr. 52 a. og b. samt Underændringsforslaget Nr. 77 af det ærede Medlem for Aarhus Amt's 1ste Valgtreds (Winther). Jeg skal derfor ikke omtale dem nu. Den ærede Ordfører gjorde en Bemærkning om den upantskede Korvet. Jeg forstod det som et Løfte om at bevilge den til næste Aar, men da jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at det kun var paa hans egne og nærmeste Meningsfællers Vegne, altsaa paa Udvalgets Flertals Vegne, at han har afgivet dette Løfte, skal jeg ikke omtale det her, men indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Bøffen: Min ærede Sidemand har i det Væsentlige Ret i, at vi kun have tiltraadt Nedsættelser og ingen Forhøielser; men derfra maa dog gøres en Undtagelse for mit Vedkommende med Hensyn til Forslaget under Nr. 62 a, der omhandler Sømnetjenesten. Jeg og et andet æret Medlem af mine nærmeste Meningsfællere have tiltraadt dette Forslag, og jeg kan ikke tro Andet end, at Forslaget kan belægges med saa gode Grunde, at jeg endnu har Naab om at faae det høie Thing til at slutte sig til Forslaget. Jeg skal forudsætte den Bemærkning, at det ikke har den sædvanlige finantsele Betydning, og at det ikke er et Led af de ekstraordinære Bevillinger paa § 26, men derimod et Punkt under Marineministeriets ordinære Budget, hvori der gjentagende Gange har været foretaget Forandringer og Forhøielser, saa at der ikke kan være nogen principiel Grund til at modsætte sig det. Naar der stilles

Vædringsforslag i Udvalget, saa er det Skik og Brug, at der over ethvert Vædringsforslag sættes en Slags Overtskrift, som skal angive, hvad Vædringsforslaget omhandler. Disse Overtskrifter faae Plads i en Parenthes efter Angivelsen af Kontoen. Jeg maa til ærede Medlemmers Beileidning dog bemærke, at disse Overtskrifter, disse Parentheser have en temmelig vilkaarlig Oprindelse. Størsteparten af dem blive til i Bureauet, under tiden blive de ogsaa redigerede af vedkommende Forslagsstiller; men man pleier ikke — i alt Fald har jeg ikke pleiet — at tillægge denne Overtskrift anden Betydning end som en Henvisning til det Indhold, som Vædringsforslaget ikke just har, men som det henviser til. Men dette Vædringsforslag har faaet en Overtskrift, som jeg ganske vist vilde have modfat mig, hvis jeg overhovedet havde været opmærksom derpaa. Jeg veed ikke, om denne Overtskrift stammer fra den ærede Ordfører, men det synes at fremgaa af den Motivering, hvormed han begrundede sin Modstand mod Forslaget. Overtskriften siger, at Forslaget omhandler Forandringer i Sømnevæsenets Ordning. Da dette nu er saa overordentlig langt fra at være Tilfældet, at Forslaget omhandler en Forandring i Sømnevæsenets Ordning, saa vil det deraf ses, at, hvis jeg havde tillagt denne Overtskrift nogen Betydning, saa var den ikke med min Villie og Vidende kommen til at staa der. Den ærede Ordfører begrundede sin Modstand mod Forslaget herpaa. Jeg skal til Dplysning derom erindre det høie Thing om, hvorledes Forholdet er med Hensyn til Sømnevæsenet og begge dets Afdelinger. Sømnevæsenets passive Afdeling er ordnet ved Lov af 28de Mai 1870, ved hvilken Lov der ligefrem blev indført et vist fast Personale og en Organisation af Sømnevæsenet, saaledes som det optraadte hos os fra Begyndelsen af. Det gjorde, at denne Del af Sømnevæsenet, som nærmest omhandles af denne Lov, har faaet en meget fylldig Udvikling hos os paa en vistnok i alle Henseender tilfredsstillende Maade. Den anden Del af Sømnetjenesten, som kaldes den aktive, og som hidtil nærmest har hørt under Flaaden, har ikke nogensinde faaet en saadan lovbestemt Ordning. Efterhaanden som man kom ind paa at anvende Sømner som aktivt Vaaben, fandt man det ogsaa hertilands rigtigt at anstaae saadanne Vaaben, og man har da i de senere Aar ved Bevillinger paa Finansloven givet Bemyndigelse til Anstaaelse af disse Vaaben, og da ogsaa til Ansættelsen af det allernødvendigste Personale, ikke just til deres Betjening, men snarere til Vaabnens Fremstilling. Smidertid er det jo klart nok, at den Del af Sømnetjenesten, som kun indflyder disse Bevillinger paa Finansloven sin Tilværelse, hidtil har været og ikke har kunnet Andet end være Stebbarn. Der har manglet den store Kreds af fast Personale, som den passive